

ותני בברייתא: גר בזמן הזה, צריך להביא להפריש לצורך קינו שיביא לכשיבנה בית המקדש, רביעית כסף. דהיינו דינר, שהוא דמי קן.

ואמר רבי שמעון: ביטלה רבן יוחנן בן זכאי, ואמר שלא יפריש כן מפני התקלה, שאיכא למיחש שמא יהנה ממנו, וימעל.

ומפרישין מהו הא דאמרינן "מפני התקלה"?

כהדה דתני [כענין אותה ששנינו]: אין מקדישין חפצים להקדש, וכן לא מעריבין [היינו האומר ערכי עלי ומביא דמיו המפורשים בתורה לבקד הבית], ולא מחרימין לבדק הבית בזמן הזה, מפני חשש תקלה.

ואם הקדיש או העריך או החריב.

אזי חכמות שהקדיש תישרף.

והבהמה תיעקר [תמות].

כיצד הוא עושה? נועל בפניה הדלת, והיא מותה מאליה, לפי שאסור להרוג בהמת קדשים בידים.

והמעות שהחרים לבדק הבית ילכו לים המלח, ולא ישהה אותן מפני התקלה.

ומספקינן: אם עבר הגר והקדיש רובע הסלע לצורך קינו — מהו? האם חל הקדשו או לא?

ופשטינן: מן מה [ממה] דאמר רבי שמעון גבי הפרשת קן לקרבן הגר: ביטלה רבן יוחנן בן זכאי מפני התקלה — הדא אמרה

[זאת אומרת] עבר והקדיש קדשו. כי משמע שרק מפני התקלה בטלה, אבל בדיעבד קדשה.

רבי יודה ענתורייא [שם מקומן] בעי קומי [הקשה לפני] רבי יוסי: מאי שנא הכא גבי רביעית כסף דגר דאת אמר שאם הקדישן כב-ב קדשו.

ומאי שנא הכא בשקלים לתרומת הלשכה דאת אמר לרבי שמעון דלא קדשו אף בדיעבד.

אמר ליה: תמן גבי שקלים אין מקדש. ולפיכך לא חל ההקדש, שלא שייך עתה כלל קרבנות.

ואם תאמר: ויניח שקלים שהקדיש עד שיבנה בית המקדש?

יש לומר, עתה אין לו לעשות כן, כי שמא יבנה הבית לא בשנה הזאת, אלא רק בחודש הראשון, הוא חודש ניסן.

ואז תתרם תרומת הלשכה מן החדש בזמנה בא' בניסן, ושוב אין מביאין קרבנות ממה שתרום זה, שכבר היא נקראת תרומה ישנה, ואין מקריבין בשנה החדשה מן התרומה הישנה.

ולפיכך, גם אם הקדיש שקלו, לא חל ההקדש.

מה שאין כן הכא, ברביעית כסף דגר, הקדש חל עליו.

מאי אית לך למיחש, הרי לכשיבנה בית

המקדש ראוי רובע דינר שלו לקרבן, רק דבטלה רבן יוחנן בן זכאי שלא יקדיש כן מפני התקלה, ולא אתי טעמא דתקלה ומפקיע לשם הקדש ממנו.

אמרו רב המנונא ורב אדא בר אהבה בשם רב: הלכה ברבי שמעון דמתניתין, שהמקדיש ביכורים בזמן הזה לא חל הקדישו, ומקדיש שקלים חל הקדשו.

הדרן עלך פרק כל הרוקין
וסליקא לה מסכת שקלים